

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113217049
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5113217049.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: P. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XA, XXX XX X., zastúpený spoločnosťou LEGAL POINT s.r.o., so sídlom Nemocničná 979, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 47 253 495, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom, so sídlom E. XX, XXX XX J., v konaní o zaplatenie 371,84 Eur s príslušenstvom, o odolaní žalovanému proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 8C/270/2013-137 zo dňa 29. októbra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 8C/270/2013-137 zo dňa 29. októbra 2018 vo výroku I. m e n í t a k , že žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 371,84 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 371,84 Eur od 17.06.2012 do zaplatenia, z a m i e t a .

Odvolarie žalovaného proti výroku II. rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 8C/270/2013-137 zo dňa 29. októbra 2018 o d m i e t a .

Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom s poukazom na ustanovenia § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 788 ods. 1, § 797 ods. 3, § 799 ods. 1, 2, 3, § 806, § 815 ods. 1, § 822, § 823 a § 825 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“) v spojení s § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 371,84 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 371,84 od 17.06.2012 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 27.05.2013 domáhal, aby súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 371,84 Eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z tejto sumy od 05.06.2012 do zaplatenia a náhrady trovy konania. V žalobe tvrdil, že dňa 21.05.2012 v obci L. došlo ku škodovej udalosti, kedy škodca I. C., bytom L. XXX, kosil trávu krovínorezom a v dôsledku nepozornosti prešiel krovínorezom cez neznámy predmet (pravdepodobne kameň), ktorý sa odrazil a zasiahol zaparkované vozidlo Seat Alhambra, evidenčné číslo: ZA 239EZ, vo vlastníctve žalobcu. Neznámy predmet zasiahol čelné sklo vozidla, ktoré v dôsledku prudkého nárazu rozbil. Následkom tejto škodovej udalosti vznikla žalobcovi škoda vo výške 698,34 Eur pozostávajúca z nákladov na výmenu čelného skla. Žalobca si uplatnil náhradu škody u škodcu, ktorý situáciu riešil so žalovaným, nakoľko má u žalovaného uzatvorené poistenie domácnosti. Obaja účastníci nahlásili

škodovú udalosť, ktorá je u žalovaného evidovaná pod č. 9557115789. Dňa 05.06.2012 obdržal žalobca od žalovaného oznámenie o poistnom plnení, ktorým uznal škodovú udalosť krytú uzatvorenou poistnou zmluvou, pričom mu poskytol poistné plnenie iba vo výške 326,50 Eur. Rozdiel medzi vzniknutou škodou a sumou, ktorú mu žalovaný poskytol, predstavuje čiastku vo výške 371,84 Eur. Dňa 14.08.2012 sa žalobca listom obrátil na žalovaného s požiadavkou o poskytnutie písomného vysvetlenia dôvodov likvidácie poistnej udalosti - t.j. dôvodov, pre ktoré žalovaný znížil poistné plnenie. Dňa 18.09.2012 žalobca obdržal odpoveď žalovaného, z ktorej nie je zrejmé, z čoho žalovaný pri likvidácii udalosti vychádzal a prečo poistné plnenie znížil. Žalobca svoj žalobný nárok uplatnil titulom náhrady škody a poukázal na to, že konanie žalovaného je v hrubom rozpore s dobrými mravmi, ale aj všeobecnými právnymi predpismi. Okrem doplatku vzniknutej škody si žalovaný uplatnil aj nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 05.06.2012.

3. Platobným rozkazom č.k. 7RO/158/2013-20 zo dňa 09.09.2013 súd žalobe vyhovel v celom rozsahu. Na základe odporu podaného žalovaným okresný súd vydaný platobný rozkaz zrušil a vo veci nariadil pojednávanie. Rozsudkom č. k. 8C/270/2013-55 zo dňa 15.10.2014 žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal na úhradu dlžnej sumy s príslušenstvom a na náhradu trov konania. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením sp. zn. 6Co/122/2015-86 zo dňa 31.03.2015 rozsudok okresného súdu po podanom odvolaní zo strany žalovaného zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázanú nespornú skutočnosť, že žalobcovi bola spôsobená škoda na osobnom motorovom vozidle zn. Seat Alhambra, evidenčné číslo: ZA 239EZ. Žalobca si v konaní uplatňuje voči žalovanému nárok titulom náhrady škody, nakoľko konaním škodcu (klient žalovaného) došlo k poškodeniu majetku žalobcu. Škodu na majetku žalobcu spôsobil I. C., bytom L. XXX, poistený u žalovaného na základe zmluvy o poistení „Bezstarostný domov“ uzatvorenej dňa 23.10.2009. Žalobca si spolu so škodcom splnili povinnosť a škodovú udalosť zo dňa 21.05.2012 nahlásili žalovanému ako poisťovateľovi na formulárovom tlačive žalovaného dňa 25.05.2012, ktorú skutočnosť mal súd preukázanú z Oznámenia o škodovej udalosti ako aj z formulára označeného Uplatnenie nároku na náhradu škody voči škodcovi, ktoré vyplnil poškodený. Žalovanému bolo Oznámenie o škodovej udalosti a Uplatnenie nároku na náhradu škody doručené dňa 01.06.2012. Žalobca si následne dal u spoločnosti AUTOSKLO ŽILINA, s.r.o. vymeniť rozbité čelné sklo na motorovom vozidle, pričom mu bola za výmenu čelného skla vystavená faktúra č. 201200212 zo dňa 28.05.2012, splatná 07.06.2012 v celkovej výške 698,34 Eur. Žalovaný uznal svoju povinnosť vyplývajúcu zo Zmluvy medzi žalovaným a škodcom, keď nespochybnil svoju povinnosť vyplývajúcu z uvedeného záväzkovo-právneho vzťahu medzi žalovaným a škodcom, k spochybneniu jeho povinnosti plniť žalobcovi došlo zo strany žalovaného až v rámci predchádzajúceho odvolacieho konania, keď uvedené spochybnil v samotnom odvolaní. Okresný súd však v konaní považoval za preukázanú pasívnu legitímáciu žalovaného, a to s poukazom na ustanovenie § 822 OZ a existujúci a nesporný poistný vzťah žalovaného so škodcom. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 05.06.2012 žalobcovi oznámil, že dňa 01.06.2012 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého mu zaslal výpočet výšky plnenia (Technická správa AudaGlass) s tým, že na účet spoločnosti AUTOSKLO ŽILINA, s.r.o. poukazuje poistné plnenie v celkovej výške 326,50 Eur. Žalovaný na základe výzvy žalobcu listom zo dňa 14.09.2012 žalobcovi oznámil, že technikom spoločnosti Slovexperta, s.r.o. bola dňa 23.05.2012 vykonaná obhliadka poškodeného vozidla s vyhotovením zápisu o poškodení skiel na vozidle spolu s výpočtom výšky škody, ktorý žalovaný vzal do úvahy. Žalobca bol zároveň poučený o výpočte škody s tým, že v prípade opravy vozidla necertifikovaným opravcom bude poisťovňa pri likvidácii a výpočte výšky poistného plnenia vychádzať z výšky nákladov na opravy maximálne do uvedenej výšky, t.j. do výšky 326,50 Eur.

5. Pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku žalobcu vo výške 371,84 Eur (rozdiel medzi sumou 698,34 Eur, ktorú žalobca zaplatil za opravu škody na motorovom vozidle v súvislosti so vzniknutou škodovou udalosťou a sumou 326,50 Eur, ktorú žalovaný titulom poistného plnenia vyplatil) vychádzal konajúci súd prvej inštancie z ustanovenia § 823 OZ, podľa ktorého náhradu platí poisťiteľ poškodenému. V zmysle uvedeného postupoval aj samotný žalovaný, keď žalovanému vyplatil sumu 326,50 Eur titulom poistného plnenia. Žalovaný však konal v rozpore so zákonom, keď žalobcovi nevyplatil celú uplatnenú čiastku a vyplatil mu iba sumu podľa Technickej správy AudaGlass, t.j. výpočtu škody podľa počítačového programu žalovaného. Žalovaný v konaní, napriek vznesenej námietke žalobcu, že spoločnosť AUTOSKLO ŽILINA, s.r.o. má v predmete činnosti tento druh opravy čelného skla, nepreukázal, že žalobca si nechal vykonať opravu čelného skla u ním necertifikovaného opravcu, a zároveň, čo pod pojmom certifikovaný opravca v zmysle poučenia obsiahnutého v Technickej správe AudaGlass zo dňa 23.05.2012 žalovaný myslí. Argumenty žalovaného vo vzťahu k výške poskytnutého

poistného plnenia súd neakceptoval, nakoľko z ustanovenia § 825 OZ vyplýva, že poisťiteľ nemá právo znížiť náhradu vyplácanú poškodenému podľa ustanovenia § 799 ods. 3 OZ. Žalovaný v konaní uviedol inú výšku škody podľa vlastných výpočtov, súd však nemal preukázané, akým spôsobom sa k takejto sume dopracoval, pričom jeho výpočtom výšky škody došlo de facto k zníženiu náhrady za vzniknutú škodu. S poukazom na uvedené považoval súd prvej inštancie žalobu za dôvodnú. Žalobcovi voči žalovanému zároveň priznal úroky z omeškania vo výške 9 % ročne od 17.06.2012 do zaplatenia. Žalobcovi vznikol v súvislosti s uplatnenou istinou nárok na doplatenie poistného plnenia vo výške 371,84 Eur, ktoré je v zmysle § 797 ods. 3 OZ splatné do 15 dní od ukončenia vyšetrovania poisťiteľa, potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa platiť. Nakoľko žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa 01.06.2012 a v lehote do 15 dní (t.j. do 16.06.2012) nevyplatil žalobcovi aj zvyšok poistného plnenia v sume 371,84 Eur, t.j. dostal sa s priznaným plnením do omeškania od 17.06.2012. Vo zvyšnej časti, t.j. v časti uplatneného úroku z omeškania od 05.06.2012 do 16.06.2012 súd žalobu zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd žalobu zamietne a prizná žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolateľa aj napriek intenciam v uznesení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/122/2015 zo dňa 31.03.2015, na základe vykonaných dôkazov nesprávne právne vec posúdil, dospel k nesprávnym skutkovým a právnym zisteniam a vydal nezákonné rozhodnutie. Argumentácia súdu vo vzťahu k pasívnej vecnej legitímácii žalovaného v konaní nie je ničím preukázaná a javí sa ako nanajvyš nepravdepodobná. Z ustanovenia § 822 OZ, na ktoré v napadnutom rozhodnutí okresný súd poukázal, nemožno vyvodiť pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného, keď toto ustanovenie rieši vzťah medzi poisťiteľom a poisteným - právne postavenie poškodeného, pokiaľ sa jedná o jeho vzťah k poisťiteľovi, upravuje ustanovenie § 823 OZ. Interpretácia ustanovenia § 823 OZ obsiahnutá v odseku 23. odôvodnenia napadnutého rozsudku o tom, že náhradu platí poisťiteľ poškodenému, nie je úplná - odvolateľ poukázal na plné znenie predmetného ustanovenia, v zmysle ktorého „Náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak“. Občiansky zákonník ustanovuje, že poisťiteľ je povinný platiť náhradu poškodenému, pričom však poškodený priame právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá. Pokiaľ poškodený nie je spokojný s plnením ponúknutým poisťiteľom, na súde si môže uplatniť svoj nárok, vychádzajúc z hmotnoprávneho vzťahu, len proti poistenému škodcovi. Súd prvej inštancie sa ďalej podľa názoru odvolateľa dostatočným spôsobom nevysporiadal s argumentáciou žalovaného a namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku.

8. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, podľa ktorého súd prvej inštancie pri opätovnom rozhodovaní o žalobou uplatnenom nároku vychádzal zo zisteného skutkového a právneho stavu, v intenciam predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu. Súd správne posúdil právne vzťahy existujúce medzi žalobcom a žalovaným a rovnako aj medzi žalovaným a škodcom, na základe čoho vyvodil správne právne závery v súlade s právnymi predpismi a vyjadrujúce spravodlivé usporiadanie vzťahov medzi sporovými stranami. Žalovaný je podľa názoru žalobcu v zmysle § 823 OZ pasívne vecne legitímovaným subjektom z dôvodu, že sám svojim konaním inicioval vznik právneho vzťahu medzi ním (žalovaným) a žalobcom, a to tým, že žalobcovi poskytol čiastočné poistné plnenie. Správne vyhodnotil konajúci okresný súd aj otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Nestotožnil sa ani s tvrdením žalovaného o absencii riadneho odôvodnenia napadnutého rozsudku.

9. Žalovaný, ktorému bolo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu doručené prostredníctvom právneho zástupcu dňa 03.01.2019, ďalej nereagoval a ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu predložené neboli.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie vo výroku I. podľa ust. § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Odvolanie žalovaného voči výroku II. napadnutého rozsudku podľa § 386 písm. b) odmietol.

11. Krajský súd hneď úvodom poukazuje na zodpovednosť žalovaného za obsahové vymedzenie svojho odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), ako aj viazanosť rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP).

12. Žalobca sa v danom prípade žalobou doručenou súdu dňa 27.05.2013 domáha od žalovaného zaplata sumy 371,84 Eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z tejto sumy od 05.06.2012 do zaplata a náhrady trov konania voči žalovanému na tom skutkovom základe, že ako poškodenému mu konaním škodcu I. C., poisníka žalovaného v postavení poisťovateľa, vznikla škoda na zaparkovanom motorovom vozidle vo výške 698,34 Eur, pričom žalovaný uhradil žalobcovi len časť týchto nákladov.

13. Žalovaný už v štádiu pred súdom prvej inštancie namietal svoju pasívnu vecnú legitímáciu v konaní, teda že mu povinnosť vyplývajúca z hmotného práva, uplatňovaná žalobcom v tomto sporovom konaní, nevznikla. Rovnakú námietku zopakoval žalovaný aj v podanom opravnom prostriedku. Keďže vyriešenie otázky pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v spore je otázkou, od ktorej sa odvíjajú všetky ďalšie procesné a hmotnoprávne problémy, druhoinštančný súd zameril svoju pozornosť na jej preskúmanie.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, no na základe vykonaného dokazovania vec nesprávne právne posúdil.

15. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

16. Okresný súd pri rozhodovaní o podanej žalobe vychádzal zo zistenej pasívnej vecnej legitímácie žalovaného (v zmysle odseku 22. odôvodnenia napadnutého rozsudku) založenej na existujúcom poistnom vzťahu medzi žalovaným a škodcom, s poukazom na § 822 Občianskeho zákonníka.

17. Vecná legitímácia (či už aktívna alebo pasívna) vyplýva z hmotného práva a má ju ten, kto je podľa hmotného práva nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti. O nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobná sporová strana tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti objektívne nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Z hľadiska posúdenia pasívnej vecnej legitímácie pritom nie je rozhodujúce, či a na základe čoho v civilnom sporovom konaní žalobná sporová strana subjektívne označuje určitý subjekt za účastníka určitého hmotnoprávneho vzťahu, ktorý následne v žalobe označí na žalovanej sporovej strane, ale rozhodujúcou je skutočnosť, či označený subjekt účastníkom hmotnoprávneho vzťahu objektívne je alebo nie je.

18. Poistná zmluva uzatvorená medzi žalovaným ako poisťiteľom a škodcom I. C. ako poisteným je zmluvou inter partes, t.j. zmluvou medzi uvedenými zmluvnými stranami (poisťovateľ a poisník). Pre poistenie zodpovednosti za škodu, o ktorej sa v danom prípade jedná, je charakteristické, že poisťovateľ poistné plnenie v prípade zodpovednosti poisteného za škodu neplatí jemu, ale tretej osobe, ktorej poistený škodca škodu spôsobil. V zmysle ustanovenia § 823 Občianskeho zákonníka (aplikovaného už súdom prvej inštancie v tomto sporovom konaní) vyplýva, že poisťovateľ (v tomto prípade žalovaný) je povinný platiť náhradu poškodenému (v tomto prípade žalobcovi), ale poškodený priamo právo na plnenie proti poisťovateľovi nemá. Ustanovenie § 823 Občianskeho zákonníka vychádza z predpokladu, že náhradu škody platí poisťovateľ poškodenému a zároveň, poškodený nemá právo na plnenie proti poisťovateľovi.

19. Aj keď ustanovenie § 823 Občianskeho zákonníka pokračuje za bodkočiarkou v znení „poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak“, v prípade postenia zodpovednosti za škodu uzatvoreného medzi žalovaným ako poisťiteľom a škodcom I. C. ako poisníkom osobitné predpisy takéto hmotnoprávne postavenie poškodeného, t.j. nositeľa práva na plnenie priamo proti poisťiteľovi, neupravujú. Príkladmo, prípad simultánneho vzniku povinnosti poisťiteľa na náhradu a zároveň práva poškodeného na plnenie priamo voči poisťiteľovi upravuje ustanovenie

§ 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla či § 15 zákona č. 8/2005 Z.z. o správcoch.

20. Na podporu svojich právnych záverov poukazuje odvolací súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 38/2005 zo dňa 28.04.2005 týkajúce sa obdobnej hmotnoprávnej situácii, v zmysle ktorého „len v prípade, že osobitné predpisy ustanovujú inak, vznikne poškodenému právo, aby mu poisťovňa plnila, ani vtedy sa ale poškodený nestáva účastníkom právneho vzťahu z poistenia a nemá ani priamy nárok na náhradu škody voči poisťovni - medzi poškodeným a poisťovňou tu vzniká osobitný právny vzťah, v rámci ktorého má poškodený voči poisťovni špecifický právny nárok na osobitné plnenie. Oba vzťahy treba odlišovať, a to aj z hľadiska subjektu, ktorý je z hľadiska hmotnoprávneho v danom právnom vzťahu nositeľom povinnosti. V prípade nároku poškodeného na náhradu škody je pasívne legitimovaný škodca.“

21. Právny záver súdu prvej inštancie o pasívnej vecnej legitímácii žalovaného vyplývajúci len z dôvodu, že žalovaný v postavení poisťovateľa žalobcovi v postavení poškodeného plnil za škodu spôsobenú škodcom I. C. v postavení poistníka, nemá oporu v platnej právnej úprave. Bez ohľadu na skutočnosť čiastočného plnenia žalovaným pri absencii všeobecného priameho nároku poškodeného na plnenie proti poisťovateľovi v zmysle druhej časti ustanovenia § 823 OZ sa poškodený môže domáhať vyššieho odškodnenia na súde len žalobou proti poistenému škodcovi.

22. Za irelevantné vo vzťahu k absencii pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v danom prípade považoval odvolací súd konštatovanie okresného súdu obsiahnuté v odseku 22. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia o tom, že k spochybneniu povinnosti žalovaného plniť žalobcovi došlo až v odvolacom konaní. Uznesením č.k. 6Co/122/2015 zo dňa 31.03.2015 bol pôvodný rozsudok okresného súdu zrušený a vrátený súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, pričom bolo povinnosťou okresného súdu bez ohľadu na skutočnosť, že k vznieseniu námietky pasívnej vecnej legitímácie žalovaného došlo až pri podaní odvolania proti pôvodnému rozsudku, sa s touto námietkou, vznesenou do konania pred skončením dokazovania, v plnom rozsahu zaoberať.

23. Na rozdiel od súdu prvej inštancie, odvolací súd v danom prípade (s poukazom na právu argumentáciu uvedenú vyššie) dospel k právnomu záveru o absencii pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného.

24. Odvolací súd sa bližšie nezaoberal odvolacou námietkou žalovaného týkajúcou sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku, keďže rozhodnutie súdu prvej a druhej inštancie tvoria jednotu.

25. Záverom odvolací súd dodáva, že poisťovateľ je v danom prípade zainteresovaný na výsledku súdneho sporu týkajúcom sa žalobcom uplatneného nároku a možno predpokladať jeho záujem na vystupovaní v prípadnom súdnom konaní. Aj keď v tomto konaní pre absenciu pasívnej vecnej legitímácie žalovaný nemôže vystupovať priamo ako sporová strana, do úvahy by prichádzalo jeho „iné“ postavenie vyplývajúce z aplikácie inštitútov Civilného sporového poriadku.

26. S prihliadnutím na uvedené, keď okresný súd na podklade dostatočne vykonaného dokazovania a pri aplikácii zákonných ustanovení nesprávnym postupom vyhodnotil pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného, odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku I. zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietol.

27. Vo vzťahu k odvolaniu žalovaného čo do výroku II. o čiastočnom zamietnutí žaloby odvolací súd uvádza nasledovné:

28. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

29. Jednou z požiadaviek vyplývajúcich z definície právneho štátu je, aby rozhodnutie vydané v sporovom civilnom konaní bolo v súlade s právnymi predpismi a zabezpečovalo spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov strán sporu/účastníkov konania. Pre dosiahnutie tohto cieľa slúžia okrem iného opravné prostriedky, ktoré majú umožniť zmenu alebo zrušenie nesprávnych a nespravodlivých rozhodnutí súdov vydaných v nižšej inštancii. Riadnym opravným prostriedkom proti rozhodnutiu, ktorý doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, je (okrem iného) odvolanie. Aby podané odvolanie vyvolalo

zamýšľané právne následky, t.j. aby došlo k jeho vecnému prejednaní odvolacím súdom, musí spĺňať všetky podmienky predpísané zákonom. Subjektívnou podmienkou prípustnosti odvolania je podanie odvolania osobou oprávnenou na jeho podanie.

30. K podaniu odvolania je okrem iných subjektov vystupujúcich v konaní procesne legitimovaná sporová strana (§ 359 CSP). Subjektom oprávneným na podanie odvolania nie je ten, kto nebol rozhodnutím súdu prvej inštancie dotknutý na svojich právach (§ 359 CSP a contrario). Právo na podanie odvolania totiž prináleží v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia len subjektu na tej sporovej strane, ktorému bola rozhodnutím súdu spôsobená určitá ujma.

31. Napadnutým výrokom II. rozsudku súdu prvej inštancie bola žaloba žalobcu voči žalovanému vo zvyšnej časti zamietnutá. Žalovanému tak nebola odvolaním napadnutým výrokom súdu spôsobená žiadna ujma na jeho právach, na základe čoho vyhodnotil odvolací súd odvolanie žalovaného do tejto časti rozsudku okresného súdu (výrok II.) ako odvolanie podané neoprávnenou osobou, s následkom jeho odmietnutia.

32. O nároku na náhradu trov konania krajský súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalovanému ako úspešnej procesnej strane priznal nárok na ich náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal (neúspech žalovaného bol v danom prípade tvorený len odmietnutím odvolania čo do výroku II. napadnutého rozsudku, tvoriaceho nepatrnú časť príslušenstva žalobou uplatneného nároku). Je pritom potrebné zdôrazniť, že trovy konania na súde prvej inštancie, aktuálneho i predchádzajúceho odvolacieho konania, tvoria jeden celok, a preto v tomto prípade odvolací súd o nich rozhodol jedným výrokom.

33. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).